

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Febr. 1878, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, med förslag till förändrad lydelse af 6 punkten i 19 § af Förordningen om nya Strafflagens införande, och hvad i afseende derå iakttagas skall, den 16 Februari 1864.

Ifrågavarande, den 4 Januari innevarande år gifna nådiga proposition lyder som följer:

»Sedan hos 1876 års Riksdag framställning blifvit gjord om lagstiftningsåtgärders vidtagande till förekommande deraf, att våldsverkare genom ombyte af vistelseort och underlåtenhet att hörsamma stämning undandroge sig ransakning, åtminstone till dess vittnen icke längre funnes tillgängliga, och dymedelst ej sällan blefvo från bestraffning fria, samt att polismyndigheterna äfven då de voro närvarande vid brottens begående icke kunde i saknad af rätt att häkta våldsverkarne göra sig åtlydda, har Riksdagen anhållit, att Kongl. Maj:t måtte låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana lagförändringar, hvilka kunde anses erforderliga för uppnående af det ändamål, som med de hos Riksdagen i ämnet gjorda framställningar åsyftades.

Då detta ändamål synes kunna uppnås derigenom, att rätt att häkta en för brott misstänkt person medgifves äfven vid sådana brott, der fängelse utgör strafflatitudens maximum, för de fall att den misstänkte saknar stadigt hemvist och derjemte mot honom förekommer skälig anledning att han ämnar afvika, och då, genom en dylik utsträckning af rätten att häkta, det skydd för den personliga friheten, som gällande lags bestämmelser angående häktning äro afsedda att innebära, ej synes blifva trädt för nära, har ett lagförslag i sådant syfte blifvit upprättadt, och, efter att deröfver hafva hört Högsta Domstolen och Statsrådet, hvilkas protokoll i frågan härhos bifogas, vill Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § Regeringsformen, föreslå Riksdagen antagande af följande

Förordning angående förändrad lydelse af 6 punkten i 19 § af Förordningen om nya Strafflagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 16 Februari 1864.

Misstänkes någon att hafva begått brott, som ringare är, än i 5 punkten sägs, men hvarå dock straffarbete efter lag följa kan; den må i häkte tagas. Hafver han embete eller tjänst eller fast egendom eller eljest stadigt hemvist eller yrke, och kan det ej skäligen befaras, att han afviker, eller att han genom undanrödjande af bevis eller egendom sakens tillbörliga utredning hindrar; då skall han på fri fot lemnas.

Varder den, som ej hafver stadigt hemvist, misstänkt för brott, som ringare är än förut sägs, men hvarå dock fängelse efter lag följa kan, och förekommer emot honom skälig anledning att han afviker; han må ock i häkte tagas.»

Lag-Utskottet, till hvars handläggning denna nådiga proposition blifvit af Kamrarne hänvisad, har, beträffande frågans föregående behandling, erinrat sig, hurusom, sedan 1875 års Riksdag till hämmande af de våldsgerningar och fridsbrott, som enligt Riksdagens åsigt under senare tiden betydligt tilltagit i synnerhet bland den del af befolkningen, som på främmande orter i stor mängd sökte tillfällig arbetsförtjenst vid allmänna arbeten, för sin del beslutit en sådan ändring i promulgationslagen till nya strafflagen, § 19, punkt. 6, att dädanefters enligt detta lagrum häktning skulle blifva tillåten å den, som misstänktes för hemfrids- eller vägafridsbrott, oberoende af hvilket straff kunde på brottet följa, men Kongl. Maj:t — efter det Högsta Domstolen, öfver Riksdagens förslag hörd, ansett sig icke kunna tillstyrka bifall till förslaget med afseende derå, bland annat, att enligt detsamma häktning skulle kunna ega rum allenast på misstanke om brott af så ringa beskaffenhet, att detsamma finge försonas med lägsta bötesbelopp — icke funnit skäl att godkänna Riksdagens framställda förslag, 1876 års Riksdag till Kongl. Maj:t aflåtit den i propositionen omförmälda underdåniga skrifvelse, som haft till följd utarbetandet af det för Riksdagen nu framlagda förslag; och får Utskottet, som icke har något att mot detta förslag anmärka, på de i propositionen anförda skäl hos Riksdagen vördsamt hemställa,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 Februari 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.